

Даръя кискән шағир

*Даръя һыукайҙарын үтә алмай,
Бүленеп тора әрме көстәре.*

(Халык йырынан)

Иллесе йылдарҙа ук әзәбиәткә килгән Ирек Кинйәбулатов тигән шағирҙың әсәрҙәрен “Ағизел” журналынан укып белә инек.

Башкорт дәүләт университетына уҡырға инеү өсөн һынау тотабыз, шунда бер уңайһыҙ хәл тыуы. Көндәр эсе тора. Гел баш баһып укып ултырырға яратмаған йәш абитуриенттарҙың береһе беренсе һанлы ятактың нисәнселер каты тәҙрәһенән аҫта үтеп барыусыларға һыу һипкән. Ҡызҙар йәш егеттәр менән шулай шаяралар ине. Мин тауыш ҡупканға үземдең бүлмә тәҙрәһенән аҫка караным. Ни күрәм: аҫта ап-ак костюм кейгән берәү үтеп бара. “Ирек Кинйәбулатовка яңылыш һыу һипкәндәр”, — тинеләр ҡызҙар. Мин бүлмә буйлап тузынып йөрөйөм: “Шаярыуҙың да сиге бар. Әҙерәк өлкән кеше менән йәш бала-сағаны айырып була бит инде. Кем икән ул һуҡыр?!” Бүлмәләш ҡызҙар за минең ризаһыҙлыҡты кеүәтләне.

Шиғыр кисәләрендә мин уны сәхнәлә күрә, көр тауыш менән етди шиғырҙар уҡығанын ишетә йөрөнөм. Дүртенсе курста Башкорт дәүләт университетынан бер төркөм студенттар араһында мине лә Раевка интернат-мәктәбенә практикаға ебәрҙеләр. Икенсе тапҡыр Ирек ағайҙың исеме яҡындан шунда тағы ла яңғыраны. Безҙе ҡаршы алған башкорт теле һәм әзәбиәте уҡытыусыһы: “Һезҙең арағыҙҙа языусы йә шағир юкмы? — тип һораны ла, яуабыбыҙҙы ла көтөп тормай: — Бында Ирек Кинйәбулатов практика үткәйне. Өлкән класс ҡыздарының барыһы ла тигәндәй уға ғашик булды. Бына китте ығы-зығы. Ҡыздарҙы интернатта бикләп тоторға тура килде. Бик зур ауырлыҡ менән имен-аман практиканы тамамланыҡ. Шундай хәл тыумаһын, тип алдан хәстәрләүем”, — тине.

Ысынлап та, Ирек ағай ғашик булырлыҡ шәхес. Төскә күркәм, шаян, хәрбиҙәрсә тура баһып йөрөй, телһез кешене лә әңгәмәләштерерлек тартым көсө бар. Бик мәрәкәсел, иркенләп кинәйәле һөйләшә.

Үткән йыл “Қайтайым ауылыма” тигән телетапшырыуҙа Ирек ағай үзе тураһында тәү башлап бер ҡызык вақиға һөйләгәйне. Өфөнән Ҡырмыскалы районы Абдулла ауылындағы апаларына бер малай каникулға қайта һәм интернаттағы тормош менән ҡызыкһыныусы малайҙарға майлап печенье ашатыуҙары хақында һөйләй. Утыз һигеҙҙә тыуып, һуғыш осоро һурпаһын

Ирек Кинйәбулатов

“Идеш эзэбиәтсе” стена гәзите

татыған яугир малайзарына был гәжәйеп әкиәт тормошо һымак күренә. Ирек ағай иптәш малайы менән йәйәүләп Өфөгә сыға ла китә. Әммә малайзарзы милиция кире ауылдарына алып кайтып куя. “Оло юлдан күззе алмай, Көн артынан айзар үтте” тип яззы шағир үзенә “Ауылымдың оло юлы” шығырында. Алға әйзәп, гелән күңелде атлыктырып торған ошо юл алып сыға ла инде уны оло донъяға. Булыр баланың егетлек кылығы был.

Тууған ауылында башланғыс белем алып, артабан Иске Бәпес урта мәктәбен тамамлағас, Ирек ағай Кара дингез флотында дүрт йыл хезмәт итә.

Без Башкорт дәүләт университетында укып йөрөгән йылдарза ул күптән тарих-филология факультетын тамамлап, Лида Заһит кызына өйләнгәйне. Башкортостан радиоһында эшләп алған, артабан “Совет Башкортостаны” гәзитенә Урал аръяғы райондарын хезмәтләндерәүсе махсус хәбәрсеһе булып киткән. Унда 12 йыл эшләп ташлаған. Балалары Сибай калаһында тууған. Без тормош иптәшем Асылғужа менән Баймакка һирәк кайтмак та, Ирек ағайзы ишетә-күрә йөрөнөк.

Ирек ағай бөтә матбуғат басмаларында эшләп алды: “Башкортостан” гәзите редакцияһында әзәби хезмәткәр, әзәбиәт һәм сәнғәт бүлгәге мөдире, “Һәнәк”, “Ағизел” журналдарында, Башкортостан китап нәшриәтендә мөхәррир булды. Башкортостан язуысылар союзында нәфис әзәбиәтте пропагандалау бюроһы директоры, аппараттың баш белгесе вазифаларын башкарзы.

Етенсе класта укып йөрөгән Кинйәбулатовтың тәүге шығырзаны “Пионер” (1953) журналында донъя күрә. Башкорт дәүләт университетының “Шоңкар” әзәби-ижад түңәрәгендә канат нығыткан егеттәң “Баһыу юлы” (1970) исемле йыйынтығы уны шағир итеп таныта.

“Булырзай кешеләр Баймакта тыуып үсә, эшлэй йә вақытлыса булһа ла йәшәп китә”, — тип мактанырға һәм әллә күпме мәшһүр артистарзың йә языуысыларзың, дәүләт кешеләренең исем-шәрифтәрен һанарға яратқан ирем, языуысы Асылғужа Баһуманов, Ирек ағайзың ижадын үз итте һәм тәүге йыйынтығы тураһында мәкәлә баһырҙы. Қыйыу йөрәкле матростың диңгез кисеп, зәңгәр юллы стихиянан арынып, тыуған яғын һағынып, баһыу юлынан хисләнеп ауылына қайтыуы, шул тойғолары күңеләнән шиғыр булып урғып сығыуы гәжәп түгел. “Матрос кулдары”, “Приказ”, “Диңгез”, “Зәңгәр юлдар” кеүек тәүге шиғырҙарына көслә лиризм, юғары граждандыҡ тойғолары хас.

Ирек ағайзың шиғырҙары һәм “Сыйырсыҡтар бала осора” лирик поэмаһы индерелгән йыйынтығы 1973 йылда нәшер ителде. Ул “Бурысым бар” шиғыры менән асыла. Кешене тәбиғәт балаһы тип һанай автор, шуға ла үзен иң тәүҙә тәбиғәткә, иҫкән елгә, үскән үләнгә бурыслы тоя. Тыуған ергә бурыстың иң олоһон, изгеһен, кешеләргә мәңге бөтмәһен йөкмәп баһқан ергә шағир-гражданин. “Әсәй аманаты”, “Атай кулы”, “Ялбыр қайын” шиғырҙарында һәм “Сыйырсыҡтар бала осора” поэмаһында канатһыз за канатлана белеүсе, ата-әһенә рәхмәтле һуғыш йылдары балаларына хас үз яҙмышын тасуирлай. Бер йыйынтығының “Һөйөү иртәһе” тип аталыуында бер хикмәт бар: “Донъя матур. Хатта ун йәшәп тә, һаман килер һаман йәшәгең”, — тип аса әске тойғоларын һәм “Йылдар имен килһә — донъя имен, Қыуаныслы булыр йылдары!” тигән һығымта яһай. Совет заманы кешенә хас уй-кисерештәр зә ят түгел уға. “Ленин өмәһе”, “Туғанлыҡ”, “Башҡортостан комсомолы”, “Сизәмселәр” быға асыҡ миҫал, уның был әһәрҙәре шул замандың һулышын мәңгеләштерә.

Гәжәп хәл, Кара диңгез флотында дүрт йыл хезмәт итеп тә, Ирек ағай ул йылдарын артыҡ иҫкә алмай, ә бына башқаларҙы күрә белә. Антарктиданан башҡорт халкын Яңы йыл менән котлаған “Башкирия” теплоходы экипажына “Котлау” шиғырын арнаған. Шул теплоходта класташым, Көйөргәзе районының Түкән ауылы егете Мөһир Абдуллин хезмәт иткәнгә күрә был шиғыр миңең күңеләмә бик яқын, шул қотлау шәхсэн миңә килгәндәй булды.

Бәй, автор “Йәшлегемдең һүнмәс эзе” тип һаман да яңыуын, ил өһтөнә килгән бәлә уның йөрәк яраһына әйләнерен кем белгән?! “Арғымакта” китабын кулыма алғас қына быға төһөндөм:

Рәсәй менән Украина
Таба алмай уртақ тел дә.
Улар хәзер туған түгел,
Улар хәзер — сит-ят илдәр...
Теләй улар бүләшергә
Моряктарҙы — қап урталай,
Қараптарҙы — қап урталай,
Бар флотты — қап урталай...
Таралырмы берәй заман
Өһтөндәге қара болот?
Тағы низәр күрер икән
Төп хужаһыз қалған флот? —

тип әсенеп қайғыра-һызлана штурвалда дүрт йыл торған әлекке диңгезсе Ирек Қинйәбулатов. Бүлендек тә, бер-беребезгә йөзрөк күрһәтә башланыҡ. Диңгез менән коро ер, йәшәйеш яҙмышы уны уртаға бүлеп һызландыра. Шағирзың алдан тойолған хәһрәте әйтәлеп бөтмәһә лә, гәмәлдә бөгөн алдыбызға килде

бит. Шөкөр, “даръя һыузарын бүлеп, әрме көстәре” әлегә тын тора, әммә Рәсәй менән Украина мөнәсәбәттәре кытыршыланған һайын, шағирзың безгә төбәп әйткән һорауы тынғы бирмәй: “Тағы низәр күрербез икән?!”

“Арғымакта” йыйынтығында авторзың аллегорик шиғриәт арғымағын оқта йүгәнләүе күренә. Йыйынтыкка тематик киңлек, жанрзар төрлөлөгө, боронго тарих, бөгөнгө тормош, йәмғиәттең киләсәге өсөн борсолуу хас.

Сәпкә тейгән маһирлығы бигерәк тә уның арнау-бағышлаузарында күренә. Уның кеүек шиғри тел менән шәхестәребеззең тәбиғи характерын асқан, мәзәни, әзәби һәм тарихи донъябызза тотқан урынын билдәләгән башка башкорт шағирын мин белмәйем. Заһир Исмәғилевкә арналған “Урал курайы”, Рәми Ғарипов тураһындағы исемһез шиғыры, Фәрит Иҫәнғоловка бағышланған “Өлгөрмәнек рәхмәт әйтергә” шиғырын миҫал итеп килтерәм. “Һинең ялкын”, “Һыузан алып утка һалғандан” әсәрзәрен Шәйехзада Бабичка арнай. Арнаузар һәр йыйынтығында бихисап. 2005 йылда тормош иптәшем Асылғужаның вафатына арнап язған “Асыл егет инең...” шиғырын укып тетрәндергәйне. Ирек ағай бик күп шәхестәребеззе йә мактап, йә һағынып-юкһынып хәтер һәм юбилей кисәләрендә сығыш яһай йә китабында тасуирлай. Ирек Лотфулла улының ижади маһирлығы М.Өмөтбаев, М.Ғафури, З.Биһшева, Ф.Кәрим, Р.Ғарипов, С.Чекмарев исемдәрәндегә әзәби премиялар менән баһаланды.

Туған илгә булған оло һөйөү хисе менән тулы байтак шиғырзары ла бар был йыйынтыкта: “Дуслык төйәге”, “Сибай”, “Туған төйәк”, “Баймак яғы”, “Хәйбулла”, “Күңел талмаҫ Талқаҫта”, “Әбйәлил” һ.б. “Ат ауаған ерзә төк кала” тигән кеүек, Ирек ағай аяк баҫқан ер, ул белгән-күргән кешеләр, ишетеп-укып белгән вакиғалар әсәрзәрендә тасуирланып кала. “Ауылымдың оло юлы”, “Ағай йыры”, “Әсәй аманаты” шиғырзары авторзың автобиографияһын да асып бирә.

Үзгәртеп короу заманында Ирек ағай кыйыу рәүештә “Мин — башкорт!” (1993) тигән шиғри йыйынтык нәшер итте. Бөтә нәмәгә “русский” сифатын кушып өйрәнгән оло ағайыбызға өйрәнеп бөткәйнек, ә бына “Мин — башкорт!” тип китабының тышына сәпәп куйыусы башкорт шағирын ишеткән дә, күргән дә юк ине.

Бер вақыт урамда Ирек ағайзың башкорт милли бүркен кейгәнән абайлап калдым да шатланып: “Һеззең ике койрок бар икән дә ул!” — тинем. Ул һәр вақыттағыса шаяртып: “Койрокто кыркырга тырышһалар за, кырка алғандары юк әле”, — тип уяпланы. Былар Ирек ағайзың тәрән милли асылынан, ғәййәрлегәнән килә.

Шағирзы төрлө премиялар лауреаты исемдәрен кыуыуза йыш ғәйепләнеләр. Утыз йылдан ашыу әзәбиәтебезгә, мәзәниәтебезгә хезмәт итеп тә бер ниндәй мактаулы исеме булмаған тормош иптәшем Асылғужаны иҫемә төшөрзәм дә кире уйлап куйзым: бынау иктисади кытлык заманында, хөкүмәт языусыларзы дәртләндерә алмаған осорза, бәлки, йылғырырак булып, үзенде һәм ғәйләнде лә матди яктан тәмин итеү сараһын күрергә кәрәктер ул, тип уйлап куйзым. Беззә бит, үзең тауыш бирмәһең, һинең барлыкты иҫкә алыусы юк.

Ирек Кинйәбулатовтың шиғырзары бик ябай, аңлайышлы, тәбиғи тел менән язылған. “Кайсы булып керпектәрәм кырка Кара төндөң кара япмаһын” йәки “Булды бит кайсақ ак айға карап, Өргән эт кеүек, эттәй өрзөләр” һымак натурализм элементтарын да файзаланып куя. Әммә Ирек Кинйәбулатовтың һүз уйната белеуен, ябай ғына һөйләмдәргә лә оло мәғәнә һалыуын танымай булмай. Үзе әйтмешләй, “шиғри һүз, образдар ярзамында халыкка ниндәйзер фекерзе еткерев, күңелдәрзә иртәгәһе көнгә өмөт, ышаныс уятыу” шағир Ирек Кинйәбулатовтың йөрәге менән тойған бурысы. Кешене якшыға өмөтләндеревүзе ул кешене йәшәтеүсе төп шарт тип иҫәпләй һәм шуға хезмәт итә.